

LOUTKOVÁ LABORATOŘ I

Metodický pokyn pro pracovní listy Loutková laboratoř I

Pracovní listy jsou průvodním materiálem při návštěvě loutkového muzea/loutkové expozice, jež atraktivní formou seznamují žáky s tímto specifickým divadelním druhem. Jednotlivé úkoly jsou navrženy tak, aby žáky nezatěžovaly rozsáhlým psaním informací a spíše se soustředily na snadné proniknutí do problematiky loutkového divadla.

1. Vznik loutky:

Úvodní úkol seznamuje žáky s loutkou a materiálem, který se pro její výrobu užívá nejčastěji – dřevo. V úkolu jsou tři kresby stromů a tři kresby výrobků ze dřeva, přičemž žáci mají za úkol spojit strom se správným produktem ze dřeva (lípa-loutka, buk-nanukové dřívko, javor-hudební nástroj). Dodatečným úkolem je podotázka vztahující se ke znalosti dalších druhů stromů, které žáci automaticky dělí do dvou kategorií - listnaté a jehličnaté. Tím má celý úkol přesah do přírodovědy a nezabývá se pouze tématem loutky.

2. Popis marionety:

V druhém úkolu je ústředním tématem kresba marionety, jež ale postrádá nitě navázané z vahadla do těla. Úkolem žáků je loutce správně zakreslit navázání, k čemuž jim poslouží buď názorná ukázka vodění loutky, nebo alespoň informace zpravující žáky o pohybu loutky (nitě blíže u tyče vahadla jsou na ovládání rukou, za něž loutkoherec tahá vlastníma rukama, a nitě po okrajích vahadla slouží k ovládání nohou, přičemž k jejich rozpohybování stačí obrátit vahadlem „kroutit“). Pod kresbou marionety jsou přidružené ještě dva úkoly. První vede žáky k zamyšlení se nad profesemi spojenými s výrobou loutky (řezbář-malíř-krejčí) a druhý, volnější, nabízí žákům možnost zauvažovat nad pravděpodobnými vlastnostmi jednotlivých profesí pro výkon práce (trpělivost, přesnost, zručnost atd.). Tento úkol může kromě nabytí znalosti o ovládání marionety rozvíjet u žáků slovní zásobu.

3. Druhy divadel:

Úkol se třemi kresbami různých typů loutkových divadel nabízí dvojí řešení. První možnost, která již vyžaduje jistou znalost divadla, je zadat práci samostatně. Druhá možnost, vhodnější pro většinu žáků na prvním stupni, je zadat úkol až po všeobecném rozboru jednotlivých typů (divadlo kočovné, divadlo rodinné a divadlo stálé). Přidružený úkol pod kresbami se týká vlastní zkušenosti žáků s divadlem, přičemž není nutné, aby se jejich zkušenosti týkaly pouze divadel loutkových. Se žáky je následně možné i představení, která viděli v nedávné době, ve stručnosti rozebrat a vybrat nejzajímavější okamžiky.

4. Druhy loutek:

Poslední úkol především rekapituluje dosažený přehled žáků v ohledu loutkových typů. Stejně jako v prvním úkolu je cílem propojení názvu loutky se správným druhem (javajka – obrázek loutky se systémem ovládacích tyčí v rukou, maňasek – obrázek vodiče s loutkou nasazenou na ruce, marioneta – obrázek shora vedené loutky pomocí vahadla a nití, manekýn – obrázek loutky vedené loutkovodičem zezadu). Na druhé polovině strany je kresba vahadla, ovšem bez dokreslené loutky. V tomto prostoru si mohou žáci navrhnout a dokreslit vlastní marionetu dle vlastního vkusu.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY